

KOMEMORACIJA MONS. PROF. DR. TOMISLAVA JABLANOVIĆA, BISKUPA
na prvoj redovnoj sjednici Fakultetskog vijeća, 25. listopada 1986.

Smrt uvijek iznenaduje, ali smrt dr. Tomislava Jablanovića, biskupa, zaista je za sve nas bila veliko iznenađenje. Ovaj veliki glasnik ljubavi i radosti nenadano je preminuo na svojem misionarskom putu među hrvatskim vjernicima u Mosbachu 10. rujna 1986. Pogrebne svečanosti održane su u Zagrebu, po želji njegove rodbine. Pokopan je na Mirogoju 16. rujna 1986. U ime Fakulteta od dragog pokojnika oprostio se dekan dr. Bonaventura Duda. Pogrebnom slavljju, koje je predvodio kardinal Franjo Kuharić, prisustvovala je velik broj biskupa i svećenika.

Tomislav Jablanović rodio se u istaknutoj hrvatskoj katoličkoj obitelji 18. svibnja 1921. u Docu kod Travnika. Studij bogoslovije završio je doktoratom iz islamologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Za svećenika je zaređen 30. studenoga 1943. u Sarajevu, gdje je imenovan katehetom srednjoškolaca. Njegov je rad prekinut 1945, kad je osuđen na osam godina zatvora i pet godina oduzimanja građanskih prava. Po povratku iz zatvora 1953. imenovan je kapelanom u Derventi, zatim župnikom u Rastičevu, Bistrici. Od godine 1967. predaje na našem Fakultetu „*historia religionum praesertim muslimorum*“ do svog imenovanja za pomoćnog biskupa nadbiskupu Smiljama Čekadi 16. studenoga 1970. Posvećen je za biskupa 18. travnja 1971.

Od 1978. do 1983. bio je generalni tajnik BKJ te delegat BKJ kod drugih BK i gotovo stalni delegat BKJ na zasjedanja BK Francuske. Godine 1983. postaje predsjednik Vijeća BKJ za hrvatsku migraciju.

Uza sve pastirske brige i zaduženja nije prestao njegov znanstveni i istraživački rad na području islamologije. Od 1968. djeluje kao korespondent vatikanskog Sekretarijata za odnose s nekršćanima. Kao islamolog sudjeluje na više međunarodnih skupova. Priredio je knjigu Mauricea Borrmanisa „Smjernice za dijalog između kršćana i muslimana“ (Zagreb 1981). Sa zahvalnošću spominjemo njegova predavanja u programu specijalizacije treće grupe: Islamska religija i njezin odnos prema kršćanstvu. Od osnutka ove specijalizacije rado se odazvao da održi svake godine svoje stručno predavanje. Najavljena veoma vrijedna predavanja za ovu školsku godinu (1986/87), na žalost, neće se održati. Treća specijalizacija u njemu je izgubila svojega istaknutog islamologa koji je uspješno razvijao dobre odnose između Katoličke Crkve i islamske zajednice na našim prostorima.

Svi koji su poznavali dragog pokojnika priznaju da je bio čovjek jake vjere, snažna ličnost, širokih ekumenskih pogleda. Zračio je dobrotom i ljubavlju, svećeničkim i apostolskim duhom, neumornim misionarskim žarom. Posebno ističem njegovu ljubav prema našem Fakultetu koju je izrazio u zahvali na povjerenju imenovanja za predavača iz povijesti religija prigodom imenovanja za biskupa.

„Mogu mirne savjesti reći da sam pokušao opravdati to povjerenje s velikom ljubavlju i prema Fakultetu i prema predmetu. Te dvije ljubavi nosim i dalje u svoj budućí život kao trajno i dragocjeno vlastito obogaćenje.“ I nastavlja: „Želio bih ovom zgodom zahvaliti našem Bogoslovnom fakultetu čijim ću se dužnikom smatrati dok sam živ. Smatram svojom časnom dužnošću uputiti izraze zahvalnosti svim

svojim profesorima. Sa pijetetom se sjećam i onih koji su prešli u bolji svijet i molim Gospodina da im On bude plaće i nagrada.”

I mi se sjećamo dragog nam profesora i prijatelja s pijetetom i molimo da mu Gospodin – Natpastir kome je služio kao „svjedok Kristovih patnja”, radosno i neumorno, dade „neumrli vijenac slave” (1 Pt 5).

Celestin Tomić